

**Pujar salaris,
l'única sortida**

1 de Maig
USO
UNIÓN SINDICAL OBRERA
DE LES ILLES BALEARS

Pujar salaris, l'única sortida

Des de la **USO**, en el Dia Internacional del Treball, que celebrem al costat de la Confederació Sindical Internacional (CSI) i la Confederació Europea de Sindicats (CES), volem fer una crida a tota la societat per a exigir un increment generalitzat dels salaris, i treball de qualitat, com a única sortida per a garantir una solució digna i duradora a la crisi econòmica i laboral que vivim.

Ja patíem problemes i les conseqüències de la falta de polítiques abans de la invasió d'Ucraïna. Però, ara, s'uneixen molts altres que estan empobrint a la majoria d'aquest país, com és l'increment de preus de la llum, els combustibles, el gas, la llista de la compra, l'habitatge... Molt pocs béns de consum se salven d'aquest augment generalitzat dels preus, que ja han pujat fins al 9,8%, els que més colpegen la despesa de les famílies. I no podem caure en el parany de lligar els salaris a la inflació subjacent, la que no inclou ni aliments ni energia, perquè tots hem de pagar la compra i encendre la llum.

Mentrestant, seguim amb més de 3.100.000 aturats. Sense comptar als que no figuren en les dades oficials per estar fent cursos de formació o ser demandants amb disponibilitat limitada o d'ocupació específica. O persones en ERTO, que sumarien més d'un altre mig milió.

Els salaris porten molt de temps perdent poder adquisitiu. No obstant això, en aquests últims mesos s'ha convertit en una cosa alarmant. Una vegada més, la factura de tot el que passa la paga una majoria, mentre que les cotitzades baten rècord de beneficis; mentre continua havent-hi una rotació incessant en el mercat laboral; i mentre s'aturen fàbriques per no ser rendible el seu funcionament.

I, després de tant de temps, ens venen una no reforma laboral. Una recepta insuficient: amb un acomiadament igual de fàcil i barat, on la parcialitat i la temporalitat continuen sent la tònica dominant. Han canviat els contractes de nom, però, si a l'hora de la veritat s'extingeixen i duren el mateix que abans, no ens serveix.

Perquè no s'ha fet res per l'abús en les subcontractacions, ni per acabar amb la unilateralitat en les decisions empresarials, ni perquè hi hagi una major regulació dels procediments d'inaplicació de convenis. Ni perquè es retornin les competències a l'Autoritat Laboral i es reforci la Inspecció de Treball, que ajudaria a acabar amb el frau en les seves diferents formes.

Perquè tampoc s'ha fet un pas cap a uns horaris més racionals que fomentin la conciliació de la vida personal i familiar amb la laboral, més concordes amb els països de la Unió Europea. No s'ha acabat amb els incentius a la contractació precària ni s'han cercat noves fórmules per a les polítiques actives d'ocupació, que no funcionen. En aquest sentit, tampoc s'han tocat el sistema de qualificació i requalificació professional ni el sistema de formació professional per a l'ocupació en l'àmbit laboral.

Aquesta no és la direcció adequada. Molts, moltíssims, s'estan quedant enrere. Les desigualtats no fan més que incrementar-se i continuem assistint a importants injustícies i desequilibris.

Amb més recursos que mai via fons europeus, seguim sense notícies de polítiques reals per un canvi del sistema productiu, per un pla industrial que garanteixi ocupació de qualitat, o d'un sistema de formació i requalificació que sigui eficient.

No podem perdre l'oportunitat històrica que ofereixen els plans de recuperació europeus. Han d'acabar deixant millors ocupacions i millors empreses; millor indústria; infraestructures de major capacitat i vertebradores; més tecnologia i competitivitat; aposta real per la ciència, la cultura, l'esport i la tecnologia en tot el país; pel medi ambient, per una educació i formació innovadora i capdavantera, una transició energètica justa, uns serveis públics de qualitat i inqüestionables. D'això dependran els pròxims anys i dècades.

A la **USO** estem convençuts de la necessitat de grans acords. Encara que molts ho vegin una cosa impossible, no ho és. Reclamem polítiques d'Estat que construeixin un futur sòlid en matèria de protecció social, de serveis públics, de seguretat social, de pensions, de fiscalitat, d'educació, de treball de qualitat... Perquè el treball millori la vida dels treballadors.

Per això, **USO** demana mesures i polítiques concretes. I, sobretot, que es prioritzin a les persones: a qui té una ocupació que no li dona per a viure; que no sap el que passarà amb la seva vida en uns dies; que no pot tenir família; que està descartada per a tornar a treballar; a la qual se li tanca la seva empresa de tota la vida amb una certa edat, als qui han d'acceptar qualsevol ocupació amb qualsevol condició, per dolenta o il·legal que sigui, etc. Persones que pensem que, amb un subsidi, ja s'ha complert amb elles. Però només amb treball i pujant els salaris tindrem una sortida justa.

Avui, 1 de maig, és un dia de compromís i de reivindicació. De dir ben clar que **USO** està per a servir a la nostra afiliació i al conjunt dels treballadors, que continuarem fent més i millor, que no flaquejarem i que continuarem treballant per a construir un futur. Que aquí està la tercera força sindical, que anirem amb tot, per tots.

Visqui el 1r de maig, visqui la Unió Sindical Obrera